

1894-10-28

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10884>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Φέλινα..... 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νά μνησθῆται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νά φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΠΡΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύστασις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Ἡ μεγάλη οικονομική κρίσις, ὅπως τὴν δύναμιν καὶ ἡ Κύπρος διατελεῖ, ἐπιβάλλει εἰς τὸν τύπον νά ὑποδεικνύη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Νήσου ἡμῶν καὶ τὸν ἀγροτικὸν ἰδίᾳ πληθυσμὸν τοὺς τρόπους, καθ' οὓς μεθ' ἡττονος στερήσεως καὶ ἀπορίας δυνατὸν ὑπάρχει νά καταστήσωμεν αὐτὴν ὀλιγωτέρου ἀισθητῆν εἰς ἡμᾶς καὶ ὀλιγώτερον ἀνιστόν.

Ἡ οικονομική κρίσις καταθλίβουσα πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ἐξήγειρεν ἐπὶ μᾶλλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοπονίαν ἡρώδου τοῦ Κυπρίου, ἀλλ' εἰ καιροὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἶνε χαλεποὶ, ὥστε ἀποτελέσματα τῆς ἐνεστῶσης ἐνεργείας εἶνε ἡ ἐπορχὴ νά παραγῶσι τὰ γὰθὰ τῆς εὐπορίας καὶ τῆς ἀνείσεως, διότι μόλις ταῦτα δύνανται νά συγκροτήσωσι τὴν δυστυχίαν, ἥτις ταχεῖα καὶ φρικαλέα ἐπέρχεται εἰς τὸν τόπον. Ἐν τισιν ἐπαρχίαις, ἰδίᾳ ἐν Μόρρῳ καὶ Κυθραΐᾳ, ἐπεδόθησαν οἱ κάτοικοι εἰς τὴν καλλιέργειαν ποικίλων εἰδῶν καὶ θὰ δυνήθωσιν ἴσως οὕτως οἱ ἐπαρχιώται ἐκεῖνοι νά καταστήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἡττον ὀδυνηρὰν τὴν ἐνεστῶσαν κρίσιν· ἀλλὰ παρὰ τὴν γεωργίαν, εἰς τὴν ἀγόνως πλέον ἀναλισκόμεθα, ἄς στήσωμεν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, πολλὰ ὠφελήματα δυναμένην νά χορηγήσῃ εἰς ἡμᾶς· εἶνε βεβαίον, ὅτι εἰς ἀνάπτυξιν καὶ εὐδοκίμησιν τῆς κτηνοτροφίας ἐν γίνεαι ἀπαιτοῦνται τρεῖς, ὅτινες φαίνεται, ὅτι ἐλλείπουσιν ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν, μάλιστα δὲ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ ὑπαρξίς μεγάλων νομῶν καὶ ἄλλων· ἀλλὰ, ἐάν δὲ δυνώμεθα νά τύχωμεν πάραυτα τοῦ τελείου καὶ ἀρτίου, δὲν πρέπει ἀπενηθρονομένοι νά φεύγωμεν καὶ τὸ ἔλλειπός, ἔπειρ ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐπιμέλεια δύνανται νά συμπληρώσωσι.

Σήμερον ἡ Κύπρος διὰ τῆς κτηνοτροφίας, ἐκτελουμένης ὑπὸ τὰς γνωστὰς ἀνεπαρκεῖς συνθήκας, χορηγεῖ εἰς ἑαυτὴν ἰκανὸν χρηματικὸν ποσόν, ἐάν δὲ θερμότερον ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς καὶ εὐρύνωμεν τὸν κύκλον τῶν τε εἰδῶν τῆς κτηνοτροφίας καὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς

αἱ πρόσοδοι θὰ εἶνε γενναϊότεραι καὶ τὰ ὠφελήματα τοῦ τόπου ἀποβλέπεται ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἀπλόχως κατέλιπε τὸν τόπον εἰς μόνας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, δυνάμεις, ἐξελεγχόμενας δυστυχῶς σήμερον πολὺ ἐνδεεῖς πολὺ πρὸς τὰς ἀνάγκας ἀνεπαρκεῖς· εἶνε τὸ καθήκον νά συνδράμῃ καὶ βνηθήσῃ πᾶσιν ἀγαθὴν ροπήν τῶν φιλοπόνων Κυπρίων, οὐδέποτε οὐδεμιᾶς τυχόντων κυβερνητικῆς προστασίας. Ἴνα μὴ ὁμως ὑποληθῶμεν ἐπιλήθμονες ἀγαθῶν τινος χορηγηθέντος μερικῶς εἰς τινὰς μόνον τῆς νήσου ἐπαρχίας, δίκαιον νά μνησθῶμεν τῆς ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ νῦν ἐν Κύπρῳ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ σὶρ Σέινδάλ γενομένης πρὸς τὴν οἰοφύρου ἐπαρχίαν κατὰ τὸ παρελθόν· εἶνε χάριτος ἥτις ὑπῆρξε καθαρὸν ἀπαύγισμα τῶν εὐγενῶν ἀτομικῶν προαιρεσιῶν τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ καὶ ἐρῆν ἡ εὐγνωμοσύνη οἱ ἐπαρχιώται ἐκεῖνοι.

Τῆς Κυβερνήσεως προστατευούσης, καθ' ὃ ἔχει αὐτὴ καθήκον, τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου ἡ ἐνεστῶσα οἰκονομική κατάσταση ἐνδεχόμενον εἶνε νά παρελθῇ καὶ ἡ ζωὴ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ νά μὴ φέρῃ τὰς τοσοῦτα πικρίας καὶ στερήσεις, τὰς προκαλούμενας ἐκ τῆς ἀπορίας καὶ τῆς ἐνδεείας.

Τὸ ἐνεστῶτα οἰκονομικὸν μαρτυροῦν ἐπήνεγκε, μᾶλλον δὲ μόνον ἀπεκαλύψεν ἡ καταπληκτικὴ ἀπάντων τῶν ἡμετέρων προϊόντων ὑποτίμησις· εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν, ὡς πολλὰκις ἐρρήθη, κυριώτατα συνετέλεσεν ὁ ἀδικος, ὁ σκληρὸς φόρος τῆς ὑποτελείας, ὅστις κατέστη ἡ φοβερὰ ψαλὶς ἡ ἐν γρῶ κείρουσα τὴν φιλοπονίαν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἡ ἀπαισιος δύναμις, ἡ φθείρουσα τὴν ζωὴν καὶ ἀκαθάρτως φέρουσα εἰς τοῦ ὀλέθρου τὰ βράχια τὸν Κύπριον. Ἐάν ἐπὶ τινὰς εἶνε ἡ αὖτις ἐξακολουθήσῃ ὁ τόπος κυβερνόμενος ὑπ' ἀπὸ δικαεξατηρίδος κυβερνῆται συνθήκας ἀναμφισβόλωσ ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἐπιφάν τῶν κατοίκων θὰ πλουτίσῃ τὴν Μεσόγειον διένας εἶνε βράχον.

Ταῦτα λοιπὸν καὶ ἄλλα παραπλήσια τούτοις ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς Ἀρχοντας, ὅπως ἐρωμένως καὶ μετὰ πό-

θου ἐπιλάβωνται τῆς προστασίας τοῦ τόπου, ἐνισχύσωσι τὰς ὑγιεινέρας παραγωγικὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ ἐνθαρρύνοντες τὴν ἀρξζμένην κτηνοτροφίαν συντελέσωσιν εἰς τὴν διάπλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Κύπρου.

ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΝ ΒΟΣΝΙΑ ΚΑΙ ΕΡΖΕΓΟΒΙΝῃ.

Ἀνεγνωσκόμεν ἐν τῇ «Ν. Ἡμέρῃ»· Ἐ. ταῖς κεινοβουλευτικαῖς ἐπιτροπαῖς μετὰ τὴν Καλνὸκην, οὐ ἐπέδοκται μισθὴ μετ' εὐχαριστηρίων ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἐγκωμίων ἡζῶθη καὶ ὁ Κάλλαυ, ὁ εὐδίκαιος διαχωριστὴς τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὕπομνήσας εἰς τινὰ ἀξιοβήρητον θέσιν παρελάβεν ἡ Αὐστρία τὰς δύο ἐπαρχίας, ἐξέβηκεν ἀνευ κομπασμῶν τί ἐγένετο ἔκτοτε, ἰδίως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας. Ἀνά χιλιάδες διανέμονται γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ὡν τὸ ἀντίτιμον καταβάλλουσιν εἰ γεωργοὶ ἐντὸς 3—5 ἐτῶν κατὰ δόσεις. Καὶ ταύρους καὶ ἵππους ἐπιδοτοῦσιν ἐπὶ πολὺ πληθεῖς ἡ κυβέρνησις πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐργαζομένων κτηνῶν. Πρὸς τινὰ Νεοσέχρον, ἰσχυρισθέντα ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, αἱ ἐπαινέσασαι τὴν ἐν Βοσνία καὶ Ἐρζεγοβίνῃ αὐστριακὴν διαχείρισιν, ἠγοράθησαν, ἀπερίθη ὁ Κάλλαυ ὅτι οἱ αἱ πρόσοδοι τῶν κατελιημένων ἐπαρχιῶν δὲν θὰ ἤρουν, ὅπως ἀγροσθῶσι φύλλα ταιούτης περιωπῆς. Τῶν ὕλικῶν προέδων τοῦ λαοῦ τρανὴ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι οἱ γεωργοὶ καθίστανται κατὰ μικρὸν κύριοι τῆς γῆς, ἢν πρότερον ἐκαλλιέργουν δίκην δουλοπαροίκων. Αἱ μέχρι τοῦδε ἀγροσθῆσαι οὕτω γαίαι ἔχουσιν ἀξίαν 3,609,000 φλωρινίων. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου μόνον 579 χιλ. ἐδάνεισεν ἡ κυβέρνησις, τὰ δὲ λοιπὰ κατέβαλον οἱ χωρικοὶ ἐκ τῶν τριμηνυμάτων τῶν. Περὶ τῆς καταργήσεως τῆς δεκάτης εἶπε· Ἐὶ τὸ κτηματολόγιον ἐπερατώθη πρὸ ἐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ πρὸς κατάργησιν τῆς δεκάτης, ἥτις δὲν εἶνε βεβαίως τὸ ἰδεώδες ἐργεῖον φέρου· Ἡ κατάργησις ἐξαρτᾶται ἐκ πολλῶν ἄλλων περιστάσεων μεταρ-

ρυθμίσεις δὲ ταιούτης σοβαρότητος, εἰσαγόμεναι ἀνευ τῆς δεούσης προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας φέρουσιν ἀνητησίαν ἀντι κατευνασμοῦ καὶ ἀντιπροόδου ὀπισθοδρόμησιν.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην κατέπλευσεν ἐπὶ τέλους ἐνταῦθα μοῖρα τοῦ ἄγγλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Compton Domville, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς ναυαρχίδος «Trafalgar» καὶ δύο ἄλλων μεγάλων πρεπῶν θωρηκτῶν, τοῦ «Hood» καὶ τοῦ «Camberdown», ἀνεχώρησε δὲ τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον κατευθυνομένη εἰς Λεμεσόσ. Τὴν δείλην τῆς πέμπτης ἐπαιάνισε παρὰ τὴν πλατεῖαν τῶν δικαστηρίων ἡ μουσικὴ τῆς ναυαρχίδος, τὴν δ' ἐσπέραν ὁ διοικητῆς Λάρνακος προσεκάλεσεν εἰς δεῖπνον τὸν ἀντιναύαρχον, τοὺς κυβερνήτας τῶν τριῶν θωρηκτῶν καὶ τὸν Δῆμαρχον Λάρνακος κ. Ν. Ρώσσον. Ἄθεις μετὰ μεσημβρίαν ἐπαιάνισεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἡ μουσικὴ τοῦ «Καμπερτάουν», ἡ δὲ ἀντιναύαρχος προσεκάλεσεν εἰς δεῖπνον ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Δῆμαρχον.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ λιμένι ἀγκυροβολήσεως τῶν τριῶν θωρηκτῶν, ἀσυνήθης κίνησις παρατηρήθη ἐν τῇ πόλει, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν προκουμαίαν, ἥτις ψῆς ἐρωτιζέτο ἐρ' ἰκανὴν ὦραν διὰ τῶν ἠλεκτρικῶν φῶτων τῶν πλωτῶν ὑργῶν.

—§—
Ὁ «Ἐθνικὸς Ταχυδρόμος», γράφων ὑπὲρ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, ἐρίστησι τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ γαλλικῶν δυνάμεων, ζητεῖ τὴν μεταβολὴν τῆς Γιβραλτάρης εἰς μέγαν ναύσταθμον, τὴν ἰδρύσιν σπουδαίου λιμένος ἐν Κύπρῳ, τὴν ὀχύρωσιν τῆς Μελίτης καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ στόλου καὶ τοῦ προσωπικοῦ.

—§—
Μεγάλαι ἵπποδρομίαι παρασκευάζονται ἐν Βηρυτῶ διὰ τὴν 20 καὶ 23 Νοεμβρίου 1894, καθ' ἃς θὰ γείνωσιν

έν δλω δώδεκα άγωνες. Εξ τήν πρώ-
την ήμέραν και Εξ τήν έτεραν. Τα
βραβεία άνέρχονται από 300 μέχρι
2 500 φρ. και δε άποστάσεις από 1 000
μέχρι 3,000 μέτρων.

—§—

Καθά λέγεται ο Αρχιγραμματεύς
της έν Κύπρω κυβερνήσεως κ. Θόμψον
δέν επανέρχεται.

—§—

Τήν παρελθούσαν δευτέραν κατέ-
πλευσε τό άγγλικόν άμύπλοιον «Αν-
τώνα», τήν τρίτην τά αυστριακά και
τό άγγλικόν «Δάνκελτο» και τήν τε-
τάρτην τό γαλλικόν.

—§—

Διά τοϋ αυστριακού άρικοντο ή κυ-
ρία και δεσποσύνη Ταυλορ, μήτηρ και
άδελφή του Αρχιλογιστου και Αρχι-
τελώνου.

—§—

Άφίκετο και άνέλαβε τά καθήκον-
τά του ο νέος Έπρωρχιακός Ιατρός Αέρ-
νακος κ. R. A. Cleveland M. R. C. S.
τέως τοιοϋτος έν Αγίω Βικεντίω.

—§—

Ο νέος Έπρωρχιακός Ιατρός Λευκω-
σίας περιμένεται προσεχώς.

—§—

Κατά τήν τελευταίαν συνεδρίασιν
του έν Λεμητσώ κακοηγοδικείου κα-
τεδικάσθησαν εις θάνατον δύο έθνωμα-
νοί, ο Αλχμέτ Ίμάν ογλου Μεχμέτ και ο
Σαλήμ Έμρ Νασάν έν Ηλατανίσκιας,
κατηγορηθέντες ότι έρόνευσαν έκ
προμελέτης τόν Ίμβραήμ Μεχμέτ.

—§—

Έγένοντο δυστυχώς κρούματά τι-
να διαφρεσίδος έν Λεμητσώ και ώς
έκ τούτου έθεωρήθη αναγκαίον να
κλείσωνται τά σχολεία της πόλεως εκεί-
νης. Έλπίζομεν ότι θα ληρθώσιν έγ-
καίρως πάντα τ' αναγκαία μέτρα προς
περιστολήν της επιδημιακής νόσου.

—§—

Έν τήν άρίστω των έν Έλλάδι φι-
λολογικων περιοδικων «Αθηνά» και
έν θέσει αυτου επισημειώθη καταχωρήθη
διατριβή περί της διαλέκτου των ση-
μερινων Κυπριων υπό του παρ' ήμιν
έγκριτου λογίου και τούς τρόπους έμ-
μελεστάτου κ. Σίμου Γ. Μενάρδου.

Η διατριβή του νεαρου επιστήμο-
νος διακρινόμενη επί πληρει και τελεία
γνώσει του θέματος, όπερ προγματεύ-
εται, ώς και επί επιστημονική δυνάμει
και ακριβεία, εύθαρσώς δύναται τις να
είπη ότι είνε γενναία συμβολή εις τήν
έργασίαν των πραγματευομένων τά
των τοπικων διαλέκτων της έλληνι-
κής γλώσσης. Ο κ. Μενάρδος και άλ-
λοτε περί της κυπριακής γραφας δια-
λέκτου έπεσπάσατο άμείριστον τόν έ-
παικον των κρατίστων έν Έλλάδι φι-
λολόγων και γλωσσολόγων, δικαιούμε-
θα δε και νυν ν' άπεκδέχώμεθα από
της φιλομουσίας αυτου έργα έκτενε-
σιζα περί της πατριου διαλέκτου και
πεποιθασμεν, ότι ο ζήλος και ή άρτία
επιστημονική μόρφωσις του συμπληρώ-
σιν

νέου θα παράσχη ήμιν τά αξία της
πίσσης επιστημονικής υπολήψεως και
των εύχων των λογίων.

Συγγαίροντες ειλικρινώς τω κ. Με-
νάρδω, έρ' εις ήρξατο γραφών, εύχό-
μεθα να συνεχίση τό έργον του επί ά-
γαθῶ της γλωσσολογικής επιστήμης.

—§—

Μετά πολλής επιμελείας και ακρι-
βείας έξέπρωτησαν Τοπογραφίαν της νή-
σου Κύπρου προς χρήση των δημ. σχο-
λείων οι παρ' ήμιν κ. κ. Γ. Μ. Κωσταν-
τινίδης, έλληνοδιδοσκαλος, και Ι. Ίω-
αννίδης, νεομεθοδιστής. Το βιβλίον του-
το συνετάχθη έν γλώσση λίαν εύλή-
πτω και κατά τρόπον ικανοποιούντα
πληρέστατα τάς απαιτήσεις της νέας
μεθόδου, έχει δ' έν αρχῆ πολλάς και
χρησίμους προς τούς δημοδιδασκά-
λους οδηγίας περί του τρόπου της δι-
δασκαλίας. Το όλον έργον άποτελεί-
ται έκ τεσσάρων και πλέον τυπογρα-
φικων φύλλων, πωλείται δε άντι θ
γροσίων. Συνιστώμεν θερμώς τήν «Το-
πογραφίαν» ταύτην εις πάντας τούς
δημοδιδασκάλους διά τε τό εύμέθοδον
και εύνον αυτης.

—§—

Από της γής άνέλαβε και πάλιν
τά καθήκοντά του, ώς κυβερνητικός
έπόπτης των δημοτικων σχολείων, ο
κ. Ι. Ίωαννίδης, νεομεθοδιστής. Είνε
εύχαριστος, ότι ή Κυβέρνησις, κατι-
δύσασα τήν άπόλυτον ανάγκην υπέρ-
ξείως έπόπτου, νεομεθοδιστου, διώρισε
και πάλιν τοιοϋτον τόν κ. Ίωαννίδην.

—§—

Έν στενή οικονομιακῶ κύκλω έτε-
λειώθησαν τήν παρελθούσαν εβδομάδα
έν Βεροσίος οι γάμοι του κ. Χρ.
Γεροζοπουλου, Ιατροϋ, μετά της δε-
σποσύνης Δωροθέας Σ. Έμριετζή.
Τοις νεονυμφοίς εύχόμεθα μακρόν συ-
ζυγικόν βίον και μεττόν παντός αγα-
θου.

—§—

Εύχαριστως μαθαίνομεν, ότι ο
καλός νέος κ. Α. Λουκαίδης, γραμμα-
τεύς του κτηματολογίου έν Λευκωσία,
διωρίσθη διευθυνεύς της άτυνομίας
Λεμηττου. Τα συγχαρητήριά μας.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ

Η υπό ήμηνυμένην 26 λήγοντος
έφημερίς της Κυβερνήσεως δημοσιεύει
τήν ακόλουθον επιστολήν του έντιμο-
τάτου Υπουργου των Άποικιων προς
τήν Α. Ε. τόν Μ. Αρμωστή, σχετικώς
προς τήν έκ Κύπρου άποχώρησιν του
στρατου και τήν περί έγκατάλειψης
της νήσου διάδοσιν :

Οδός Downing, 12 8δρίου 1894

Κύριε,

Τηλεγραφικώς έδεδείχθημας, ότι
ή έγγύς άποχώρησις του στρατου δέν
πρωμηνύει τήν έγκατάλειψιν της Κύ-
πρου υπό της Αγγλίας, του μέτρου

τούτου δυτος πάντη έστερημένου πο-
λιτικής σημασίας και υπαγορευμένου
άπλωσ υπό λόγου στρατιωτικής άρμο-
διότητος και χαίρω μαυθάνων ότι ή
διαδικαίωσις αυτη μετά χαράς ήκού-
σθη έν τή νήσω και επανήρερε τήν ή-
συχίαν εις τό πνεϋμα του δημοσιου.

Πριν ή κλείση τό συμβάν τούτο θα
ήτο καλόν να είπω ότι ή Κυβέρνησις
της Ανάσσης έκτιμῶ καθ' όλοκληρίαν
τήν δυσχερέσειαν, ή, ήσθλήθησαν οι
κάτοικοι μαυθάνοντες ότι ο στρατός
θα άνεχώρει και δέν είμαι πως ά-
μνήμων του ότι ή άπουσία του θα εί-
νε παράσιος ζημίας τή νήσω, ιδίως
έν τοις διαμερίσμασιν, έν οίς έστρατο-
πέδευεν. Αλλά δύναμαι να πωρατηρή-
σω ότι ή Κύπρος μετά τήν άποχώρη-
σιν του στρατου δέν θα εύρηθη εις χει-
ροτέραν θέσιν του μεγαλητέρου μέ-
ρους των βρετανικων άποικιων. εύρι-
σκομένων άνευ φρουρας από έτων.

Ητο προηγουμένως ή πολιτική του
κράτους τούτου να συντηρή βρετανι-
κήν στρατιωτικήν δύναμιν έν πάση
σχεδόν άποικία ουχι αναγκαίως διά
λόγους άφορώντας εις τήν αυτοκρατο-
ρικήν υπερασπισιν, αλλά μάλλον προς
υπαστήριξιν των πολιτικων δυνάμεων
της Αυτής Μεγαλειότητος. Κατα τά
τελευταία έτη άνεχωρήσθη ότι ή κοι-
αυτη πολιτική δύναμις σπανίως, αν-
ποτε, έχη ανάγκην σοβαρας βοήθειας
έν ταις άποικίαις, και ή αντίθετος
πολιτική έγινετο παραδεική επί μάλ-
λον και μάλλον έπως συγκετρώνηται
ο στρατός εις τά μέρη εκείνα, έν οίς
ή παρουσία αυτου έξυπηρετεί τό γε-
νικον πρόγραμμα της προστασίας του
ήμετέρου κατα θάλασσαν έμπορίου
και έξαστραλίζει τάς βάσεις του στό-
λου της Ανάσσης.

Η Κυβέρνησις της Αυτής Μεγα-
λειότητος είνε πεπεισμένη ότι έν Κύ-
πρω δέν υπάρχει μερίς των κατοίκων
επιθυμούσα να προσβάλη άλλην μερί-
δα ή να άντιστή εις τήν πολιτικήν
δύναμιν και δια τούτο ή Κυβέρνησις
έράνη δεδουλολογημένη διότι παρε-
δείχθη τήν σύστασιν των στρατιωτι-
κων συμβούλων του Στέμματος, ότι
ο στρατός δέν να μετατεθή εκείσε, ο-
που έσται ώρελιμώτερος προς στρατι-
ωτικούς σκοπούς.

Έκ της άπόψεως ταύτης θα γείνη
πιθανώς άποδεκτόν ότι ή άποχώρησις
του στρατου εί ε ικανοποιητική και
πως τρανή μαρτυρία της έμπιστοσύ-
νης ή, ή Κυβερνήσις της Ανάσσης
μετα δεκαεξετή πείραν δικαιούσται να
εμπνεύσῃ εις τόν έχέφρονα και νομι-
μόφρονα χαρακτήρα του κυπριακού
λαου.

Επιθυμῶ δπως δημοσιευθῇ τό
παρόν.

Διατελώ κλπ.
(Υπογ.) ΡΗΘΟΝ.
Γω Μεγάλω της Κύπρου
Αρμωστή κλπ.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ.

Εικάζεται ότι τό εις Κέρκυραν χάριν
της υγείας του, ταξείδιον του Τσαρου
γενήσεται κατά τά τέλη του ίσταμέ-
νου μηνός. Η είδησις ότι ο σεπτός Ξεί-
νος φθάνει εις Κέρκυραν έντός του
πρώτου δεκαπενθημέρου του μηνός
τούτου δέν επιβεβαιούται.

Προς ύποδοχήν του Τσαρου, άπερα-
σίσθη ένά πάντα τά Έλληνικά πολε-
μικά πλοία μηδ' αυτων των τορπιλ-
λοβόλων έξακρουμένων παρασκευασθῶ-
σι, προς τούτο δ' έδότησαν έν τῶ ναυ-
στάθμῳ αί διέουσαι διαταγαί. Αλλά
και οι Κερκυραίοι, είνεις άνέκαθεν
συνεδέθησαν άρρηκτως μετά των Ρώ-
σων και άείπαυτε εις τήν ισχυρην αυ-
των προστασίαν έστήριξαν τούς έθι-
κούς πόθους των παρεταδώς εργαζον-
ται, έπως εύπρεπέστεροι και επιβλη-
τικώτεροι ύποδεχθώσι τόν Ίψηλόν
Ξείνον, διατριβούντες τά ύπερπλήρο-
ντα τήν καρδίαν των φίλια αισθήμα-
τα και έκδηλούντες τήν άρρηκτον αυ-
των λύπην διά τό αίτιον της καθόδου.

ΤΟ ΝΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ.

Η «Σημεία» του Λονδίνου, δημο-
σιεύει τηλεγράφημα του έκ Πετρούπο-
λεως άντάποκριτου αυτης, κατά τό
όποιον υδρας μαλών, ώς λέγει, παρά
προσώπου έξόχως αξιοτίστου, β. β. κ. οί
τά ακόλουθα :

«Ο Ιατρός Σαχάρις ώμολόγησεν
εις τόν Τσαρον, ότι τό νόσημα του εί-
νε άνίατον και ότι μόνον διά με-
γάλων προσυλαξέων είνε δυνατόν να
παρατοθῇ ή ζωή του επί τινας μη-
νας. Μετά τούτο ο Τσαρος εισήλθεν
εις τήν αίλουσαν λέγων: «Ο Σαχά-
ρις μου έδήλωσεν, ότι δέν υπάρχει
πλέον έλπίς.» Οι παριστάμενοι κατε-
πλάγησαν ιδόντες τήν μεταβολήν, ήν
υπέστη τό πρόσωπόν του.»

Ο «Χρόνος» των Παρισίων αναδη-
μοσιεύων τήν είδησιν ταύτην, εύλόγως
παρατηρεί ότι είνε έλως άπίστευτος
ή τοιαύτη διαγωγή του Σαχάρις και
ότι δέν είνε δόλου πιθανόν ότι τοιοϋ-
του τηλεγραφηματος ήδύνατο νό επ-
τραπή υπό της λογοκρισίας ή έκ Πε-
τρούπολεως μεταβίβασις.

ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.

Διαρκούσης της άπουσίας του Τσα-
ρου, θα διορισθῇ αντιβασιλεία μετά έ-
ξουσίας καθυρως έκτελεστικής. Η αν-
τιβασιλεία θα σύγκεται έκ των μεγά-
λων δουκων Μεγαήλ Νικολάεβιτς,
πρωτόδου και του Βλαδιμηρου Άλε-
ξάνδροβιτς και του Τσαρέβιτς ώς
μελών.

Αναμεινεται προσεχώς το έρξον
τήν αντιβασιλείαν διάταγμα.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Καθ' ά επιστέλλουσιν έκ Τιέν-Τσιν
προς τούς «Καιρούς» του Λονδίνου, ο
αυτοκράτωρ της Κίνας άνέλαβε τήν

αρχηγίαν της εθνικής αμύνης. Προσεκάλεσε παρ' αὐτῶ πολλοὺς τῶν ἀντιβασιλέων καὶ κατώρθωσε νὰ ἐξεύρη ἀπιστεύτους πόρους διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῆς αμύνης.

Ἡ Σινική κυβέρνησις ἠγόρασεν ἀντί ὑπερέγκου ποσῶ πάντα τὰ διαθέσιμα ὄπλα καὶ τὰ πολυμερῶδη τῆς Γερμανίας.

Ἀψμαχίαι ἐγένοντο ἐν Γαλλοῦ μεταξὺ τῶν ἐμπροσθοφυλακῶν τῶν Κινέζων καὶ τῶν Ἰαπῶνων. Οἱ Ἰάπωνες ἀπεκρούθησαν καὶ διήλθον καὶ πάλιν τὴν μεθόριον.

Νεώτερα ἐξ Ἰτοκίμας τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν ὅτι τὰ Ἰαπωνικά στρατεύματα ἀποκρούσαντα τὰ σινικά κατέλαβον τὴν μετῆμβρι-ὴν ὄχλην τοῦ ποταμοῦ Για λου καὶ ὅτι ὁ Ἰαπωνικὸς στόλος κατέχει ἀποκλειστικῶς τὸν κόλπον τοῦ Πιτσιλί.

Αἱ ἀγγλικά ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ ἀκόλουθον ἐκ Βι Ζου τηλεγράφημα: «Τὸ κύριον σῶμα τοῦ Ἰαπωνικοῦ στρατοῦ ἐρθεσεν εἰς Γιούγγ Σου, ὅπου ἐξέβλε τὸς Σίνας ἀπολέσαντας ἐκατόντάδα ἀνδρῶν.

Ὁ σινικὸς στρατὸς εἶνε πολυάριθμος καὶ ὄχρῳται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Για λου ὅπου ἐπίκειται νὰ δοθῇ μάχη.

Ὡς πιστεύεται, οἱ Ἰάπωνες θὰ φάσωσιν εἰς Μοϋλδὸν ἐντὸς τριῶν ἡμέρων.

Κατὰ τὰ ἐκ Τοκίου τηλεγραφήματα οἱ Ἰαπωνικοὶ πρόσκοποι συνέλαβον τὸ σινικὸν σκάφος «Σανκουμαροῦ».

Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ Κίνα ἐπελήρηθη διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης ὑποσχόμενῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Κερίας καὶ νὰ πληρώσῃ πολεμικὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἐδέχθη εἰς ἀκράσιν τὸν προσβεβλητὴν τῆς Ἀγγλίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΛΗΣΜΟΙ.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ.

Πρὸ τινος διελαλήθη ἐν Εὐρώπῃ ἡ φήμη περὶ ἀποείρας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Σουλτάνου. Τὸ πρακτορεῖον Χαβάς παρέχει νῦν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκάς ἐφημερίδας πληροφορίας τινὰς πηγάζουσας ἐκ Μασσαλίας, τὰς ὁποίας ἀναγρῶμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως αὐταί, ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν.

Τὸ ταχυδρομικὸν ἀτύπλοισον τῆς Συρίας Τζεμάλ κατέπλευσε κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς Πειραιᾶ καὶ παρέλαβε δύο Τούρκους ἐπιβάτας ἔχοντας ἀπειραριθμούς ἀποσκευὰς καὶ ζωτροφίας καὶ κατευθυνομένους εἰς Θεσσαλονίκην. Αἱ ἀποσκευαὶ αὐτῶν εἰσφάνθησαν ὑποπτεῖαι εἰς τὸν δεύτερον πλοίαρχον, ὅστις ἀνεφερὲ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἀνώτερόν του καὶ παρὰ πίσεως τὰς ζωφὰς διαμνηστεύει τῶν δύο ἐπιβατῶν αἱ ἀποσκευαὶ ἀνοιχθῆναι ἐξητά-

σθησαν λεπτομερῶς. Ἐν ἐκ τῶν κιβωτίων εὐρέθη περιέχον σημαντικὴν ποσότητα σφαιρῶν, 20 χιλιόγραμμα δυναμίτιδος, καψύλια καὶ ἄλλα διάφορα. Αἱ σφαῖραι μόναι ἐξυγιζον πλέον τῶν 150 χιλιόγραμμων. Ἐπὶ τῆς ἀνακάλυψις ταύτης οἱ Τούρκοι διεμαρτύροντο μετὰ πολλῆς ζωηρότητος διατεινόμενοι ὅτι ἡ εἰσαγία ὑπερέβη τὰ δικαιώματα τῆς δια τῆς ἐρεύνης τῶν ἀποσκευῶν τῶν, χωρὶς ὅμως νὰ δυνήθωσι νὰ παράσχωσι εὐπρόσωπον τινα ἐξηγήσιν διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τὸν προορισμὸν τῶν ἐκρηκτικῶν τούτων ὑλῶν. Πισθῆντες ὑπὸ τῶν ἐρωτήσεων ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἐταπόουν νὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν σχέδιόν τι κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Οἱ δύο κακοῦργοι συλληφθήσαν, ἐδέθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ τουρκικὰς ἀρχάς.

Ἡ ΑΘΩΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ.

Ἀγγέλλουσα τὴν ἀθῶωσιν τῶν 86 ἀξιωματικῶν τῆς «Ἀκροπόλεως» ἡ «Ἐρ. τῶν Σιζητήσεων» γράφει: «Ἡ ἐτυμηγορία αὐτῆς δὲν θὰ παρέλθῃ ἀπαρτήρητος ἢ ὁ ὁμολογία ὅτι δύνανται τις σήμερον ἐν τῇ ἑλλ. πρωτεύουσῃ ν' αὐτοδικῆ ἐλευθέρως καὶ νὰ κατασυντριβῇ τὰ πάντα ἐν τῷ οἴκῳ ἀνθρώπου, εὐ ἀποδοκιμαζέται τὰς ἰδέας. Ἡ πρὸ οὐδὲ ατείνεται ὅτι ἐξυδίσθη δὲν θὰ συντελέσῃ βεβίαιως ὅπως ἀνθρωπῶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὸ γόητρον τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥδη διακυβευθὲν διὰ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κ. Τρικούπη μεθόδων καὶ τῆς περὶ τὴν καταστολῆν τῆς ληστείας ἀδυναμίας.»

Ὁ δὲ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» τηλεγραφεῖ τὰ ἑξῆς: «Πόλη δικῆ τῶν ἀξιωματικῶν θεωρεῖται κωμῶδία, ἡ δὲ ἐτυμηγορία ἦτο προσωπευομένη. Καὶ ἡ ἀγίρευσις τοῦ βασιλ. ἐπιτρόπου, ἀντὶ κατηγορητηρίου ἦτο συντηγρία τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐν γένει ἀνομολογεῖται ὅτι ἡ καθαιρεσις τῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἀρίστων ἦτον ἀδυνατία. Ἐλπίζεται ὅ ὅτι τὸ προηγούμενον δὲν θὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν στρατοκρατίαν. Εἰς δὲ τὴν «Σημείαν» τηλεγραφεῖται ἐπίσης ἐξ Ἀθηνῶν.

«Οἱ ἀξιωματικοὶ διέφυγον πᾶσαν τιμωρίαν, ἀμυδρολίζον ὅμως δὲν ἐπιδέχεται ὅτι ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν γραφείων τῆς «Ἀκροπόλεως» ἦτον εἰς ἄκρον ἀξιόμιμπος.»

ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΙΑ ΕΝ ΚΑΙΡΩ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Καιρῶν ὅτι μεγάλη πυρκαϊὰ ἐγκραγείσα αὐτῶν εἰς τὴν ἐδὸν Ἐσθεκίας κατέστρεψε τὸ μέγα οἰκηματὸ χρησιμεύον διὰ ξηνοδοχεῖον τῶν Περικλητῶν καὶ ἀνήκον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἐκ δωρεῆς τοῦ αἰοιδίμου Νικολαΐδου. Τὸ οἰκηματὸν τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύ-

σῃ διὰ Νοσοκομείου Ἑλληνικὸν μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως, κατεστράφη δ' ἐντελῶς ἀποτερωθῆν.

ΝΕΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΗΓΥΡΟΙ.

Ἡ «Ἠχώ» τοῦ Βερολίνου ἀγγέλλει ὅτι τὸ βασιλικὸν τῆς πόλεως ταύτης μουσεῖον κατέστη κάτοχον λαμπρᾶς συλλογῆς ἑλληνικῶν ποπύρων, ὧν 5000 κατετάχθησαν, οἱ δὲ σπουδαιότεροι δημοσιευθήσονται. Ἐν ταῖς τελευταίοις ταῖς καταλέγεται καὶ παράφρασις εἰς τὸ πεζὸν τῆς Ἰλιάδος ὡς καὶ ἡ κωμικὴ αὐτῆς παρωδία (ἡ Βατραχουμαχία), ἐτι δὲ μυθιστορία θεωρουμένη ὡς τὸ ἀρχαιότερον τοῦ εἶδους τούτου ἑλληνικὸν σύγγραμμα, ἑξικὸν πρὸς ἐρμηνεῖαν τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους λόγου τοῦ Δημοσθένους καὶ τέλος ἐγγράφου, περιέχοντα λεπτομερεῖς περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ἀ. μ. Χ. αἰῶνα βίου πληροφρίας.

Ἡ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Ἡ ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ὁ «Μηνύτωρ τῆς Ρώμης» ἀναφέρει ὅτι ὁ Κρίσπης δεικνύεται ὠρισμένος κατὰ τῆς Ἑλλάδος, βλέπων αὐτὴν ἀπομακρυσμένην τῆς Τριπλῆς συμμαχίας.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡῃ.

Ὁ «Φιγαρώ», κηρυττόμενος ἐάν τῶν ζητούντων τὴν ἀπλήν καὶ καθαρὰν προσαρτησίαν τῆς Μαδαγασκαρῆς, ἦν δὲν θεωρεῖ τούτου, συμμέριστα τῇ Γαλλίᾳ, λέγει ὅτι ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης υπάρχουν ἐν συνόλῳ, ἔκτος τῶν ὑπαλλήλων, 507 Γάλλοι, ἐν οἷς καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τινες ἰδοὶ καὶ κροκοὶ Γάλλοι, τὸ δὲ γαλλικὸν ἐμπόριον, τὸ τεῖσαγωγικὸν καὶ τὸ ἐξαγωγικόν, ἀνέρχεται εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια ἐπὶ ὀλίγου ποσῶ 2 ὀπίρου ἑκατομμυρίων. Ἐν τέλει λέγει ὅτι τῷ 1882 πρὸ τῆς στρατιωτικῆς τῆς Γαλλίας ἐπεμβάσεως τὸ ἐμπόριον τῆς νήσου ἀνήρχετο εἰς 22 ἑκατομμύρια. Ἐκ τούτου τὸ παρισίνον φέλλον ἐξάγει ὅτι οὐδὲν ἑθνικῶν ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς νήσου εἶνε τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα, διότι μεγάλοι μὲν δαπάναι ἐκ ταύτης θὰ ἐπῆγγον, τῆς νήσου οὕτης μεγαλειότητος τῆς Γαλλίας, τὰ δὲ ὠφελήματα εἶνε προβληματικά.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ.

Ἐν Τηλεγραφήματι ἐκ Βερολίνου ἀναφέρεται ὅτι ἡ ὑγεινὴ κατάστασις τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ δὲν εἶνε πάλιν τὸσον εὐάρετος, ἐπ' ᾧ καὶ ὁ ἰατρὸς Χρυσάνδρος δὲν συμβουλεύει ἐπανάληψιν τοῦ κόπου, εἰς ὃν ὁ πρίγκηψ ὑποβάλλεται, προκειμένου μάλιστα περὶ νέων πρὸ αὐτῶ ὑποδοχῶν ἐπισκεπτῶν. Πρὸ τῆς τοιαύτης δὲ δηλώ-

σεως τοῦ ἰατροῦ οἱ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς Πρωσίας ἐπισκέπται παρητήθησαν τοῦ ταξιδίου, ὅπως ἐμελέτων.

ΛΟΓΟΣ ΡΟΣΜΠΕΡΓ.

Μέγας λόγος ἀγγέλλεται διὰ τὴν 15)27 ὁκτωβρίου, ἀπαγγελομένης ἐν Μπράδερρ ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρόσμπερρυ. Πιστεύεται ὅτι ἡ πρωθυπουργός, ὅ ἡ θέσις ἐκλονίσθη κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, ὅς ἐμιλήθη πρῶτον μὲν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐν γένει πολιτικῆς, εἶτα δὲ λεπτομερῶς περὶ τοῦ ζητήματος τῆς βουλῆς τῶν λόρδων καὶ τοῦ ἐργατικῶ.

Ἡ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Κατὰ τὰ περὶ τῆς ἐν Παρισίοις τῷ 1900 συγκροτηθησομένης Ἐκθέσεως προϋπολογίζόμενα, αἱ δαπάναι αὐτῆς ἔσονται πολὺ ἀνώτεροι τῆς τοῦ 1889, αἱ δὲ ἐπιχορηγήσεις τοῦ κράτους καὶ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων ἔσονται πολὺ μεγαλειότεραι. Λέγεται ὅτι ἡ τοῦ κράτους ἐπιχορηγήσις ὀ ἀνέλθῃ εἰς 75 ἑκατομμύρια, ἡ δὲ τῆς πόλεως εἰς 25 ἑκατομμύρια.

Πρὸς καταρτισμὸν τῶν σχεδίων τῆς Ἐκθέσεως ἐνεγράφησαν ὅπως διαγωνισθῶσι δι' αὐτὰ 514 ὄλα πρόσωπα.

ΝΕΑ ΥΠΟΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΑΜΑΙΚΩΝ.

Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι ὑπὸ τὸν προφυλακτικὸν τύπον ἐρωτήσεως ἡ «Κοκάρδα» καθίστησιν ὑποπτεῖν τὸν γάλλον ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴν κ. Ἑρβέττον, ὡς ὄντιν συνεχομένον ἐν τοῖς παναμαϊκοῖς. Ἡ «Κοκάρδα» ζητεῖ διασαφήσεως ὡς πρὸς τὸ ἀν πρᾶγμα ὁ Ἑρβέττος ὑπέστρεψεν 160.000 φρ. εἰς τὸν ἐκκαθαριστὴν τῆς εταιρίας Παναμά, καὶ τίνων λόγων ἕκα τοῦτο ἐγένετο. Τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὑπεγράψαι ὁ διάστημα ἀντιστημίτης μαρκήσιος Μερὶ.

ΠΑΡΜΙΣΗΣΙΣ ΚΑΠΡΙΒΗ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸν «Πεσταῖον Λέου», ἡ «Βενναία» (:) Γενικὴ ἐφημερίς» ἐδημοσίευσεν εἰδήσιν, καθ' ἣν ἐν τῷ αὐτῷ ἰσχυρισμῶν ἐκκαθάρθη σφῆμῃ αὐτῆμερῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόμης Καπριβὴς ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἐκ λόγου τῆς παραίτησεως φέρονται διαφωνεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν περὶ τῶν ἐξαιρετικῶν νόμων κατὰ τῶν ἐγκληματούτων.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ».

Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐπέδωκε μῆυσιν κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως» ὡς προσπαθήσαντος τὰ ἐξεγέρη τὸν λαόν κατὰ τοῦ Στρατοῦ, ἡ δὲ δικαστικὴ ἀρχὴ προέβη εἰς σχετικὴν ἐνέργειαν. Ταύτης ἀποτέλεσμα εἶνε ἡ ἐκδοσις κατασχλητοῦ κατὰ τοῦ κ. Γαβριηλίδου, κατηγγρομμένου ὅτι ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἀπεπειράθη νὰ διαταρῆ τὴν ἀμυσίαν τάξιν.

ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ

Πληρες ποιητικης φαντασίας άβρον του γνω-
στού αστρονόμου Καμίλλου Φλαμμεντινός ε-
δημοσιεύθη έσχάτως, υπό τον τίτλον «Ονειρο-
πόλησις έρ' ενός άστέρου», όπερ μεταφέρμεν
έν περιλήψει :

«Είδον έν όνειρον, τό όποιον δέν ήτο όνειρον.
Ονειρούτην δτι έζων πρό ενός έκαστομυρίου
έτων, κατοικών ένα πλανήτην άπομακρυσμέ-
νου ήλιακού συστήματος—όπηρογον, ώς και
κατά την έπαγγελίαν μας, άλλ' οι άστέρες έκείνοι
δέν ώμοιάζον με αυτός τους όποιους βλέπο-
μεν—όπηρογον ήλιοι, σεληνιαί, κόσμοι κατοικη-
μένοι—όπηρογον ήμέραι, νύκτες, έποχαι,
έτη, αιώνας, όντα, έντυπώσεις, σκέψεις γε-
γονότα— άλλ' δέν ώμοιάζον με τά ίδια μας.

Η Γη, την όποιαν κατοικούμεν, δέν είχεν
άκόμη διαμορφωθεί. Αί ύδατα, αί όποιαι την
συνέθεσαν, έπλανώμενα είς τό κενόν. Δέν όπηρο-
γεν άκόμη ούτε ύδωρ, ούτε αήρ, ούτε χυμία,
ούτε λίθοι, ούτε φυτά, ούτε ζώα, ούτε τά άπλά
χημικά σώματα, τό όξυγόνον, τό υδρογόνον, τό
αζώτον, τό σίδηρος κτλ. Ο άστέρ, όστις διά των
συμπύκνωσιν και των άλλαιώσεων του έμελλε
νά δώση γέννησιν είς διαφόρους κόσμους, άτιμώ-
δισκρευτάς ή στερεάς, αίτινες άποτελούσι την
Γην, ήτο άκόμη άπλοός άτμός, όμογενής, έγ-
κλειών έν έαυτώ τό μέλλον. Αλλά—ούδέτις προ-
φήτης είχε προείπει τό άγνωστον, τό ύπνωτόν
έν τώ μυστηρίω του.

Ο πλανήτης μας ώμοιάζει τότε με τά ά-
τυχή έκείνα σώματα, τά όποια άνακαλύπτει
τό τηλεσκοπίον είς τό άδυτον βάθος του ύρα-
νου, και τά όποια τό ραματωσκόπιον άναλύει.

Αν και δέν όπηρογεν ό πλανήτης μας, ύ-
πήρογον, ώς σήμερα, άστέρες, ήλιοι, ήλιακά
συστήματα και κόσμοι κατοικημένοι. Οι άν-
θρώποι οι όποιοι κατοικούσιν τους κόσμους έκεί-
νους, έζων όπως ζώμεν και ήμείς.

Δέν έρω βεβηώς την άνόητον άξίωσιν νά λύ-
σω τό μέγα μυστήριον της φύσεως. Δέν είνε ό-
μως άναίτι μελέτης και θουμασμού ή ενεργός
έκείνη όδύνη της δημιουργίας, ήτις καλείται
γρόνος: νά σκεπώμεθα όθλα όη ότι, έν τή αι-
ωνιότητι, οι κατοικούμενοι πλανήται έκυμάτι-
σαν έν τή λάμψει των ήλιων των, ότι, έν τή
αιωνιότητι, όπηρογεν άνθρώποι άπολαύοντες ζω-
ής, αίσθητόμενοι χαράς και λύπας και ότι άει
και πάντοτε τό άιωνολόγιον της τύχης έστήμα-
νε διαδοχικώς την ώραν του τέλους έκάστου
κόσμου, έπηρεζήσαν τά όντα επί των δια-
φόρων σφαιρών του σύμπαντος.

Εάν τό άπειρον κενόν θαυμάσιόν του νούν μας
μή δυνάμενον νά συλλάβη και κατανοήσῃ τι
άνευ όρίων, ή αιωνιότης όμως, ό άνευ άρχής
και άνευ τέλους κόσμος άπολήθῃ την σκέψιν
μας. Αί φωναι του παρελθόντος μάς όμιλούσιν
άπό του βάθους της άδύτου και μάς όμιλούσι
περί του μέλλοντος.

Τό παρελθόν των έξαρκεσθέντων κόσμων
είνε τό μέλλον της Γης.

Μετά έκάτον έκαστομύριον έτη ή Γη, την
όποιαν κατοικούμεν, δέν θά ύφίσταται πλέον, ή
άν μείνωσιν άκόμη έρείματα τινά αούτης. Τά λεί-
ψαν έκείνα θά είνε πνήθμη έρημοι: οι διαίφε-
ροι κόσμοι του ήλιακού μας συστήματος, θά έ-
χουν περατώσει τον ζωϊκόν κύκλον των. Και αυ-
τός ό ήλιός μας θά έξη άπολήσει την λάμψιν
του και, σκοτεινών άστρων θά πλανήται άνά την
ερείβωδη και αιώνια νύκτα. Ίσως, περασευθείς
υπό του νόμου της τύχης, ριφθῃ επί τινος άλλου
έσθεσιμένου ήδη ήλιου, και, έκ της κινήσεως
και έκ της συγκρούσεως έκείνης, άναγεννηθῃ
έκ της τέρας του ως έξαστραπύων φονίξ.

Αλλά τότε, άλλοι, νέοι κόσμοι θά γεννη-
θώσι περί αυτόν, τό άπειρον κενόν θά πληρωθῃ
υπό άλλων, νέων, άναρχιμήτων άστέρων, υπό
άλλων πλανητών, κόσμων άγνωστων, οι όποιοι,
υπό την άρμονίαν της άμοιβαίας έλξεως, θά
ταλαντεύωνται έν τώ φωτι των ήλιων των,
πρωταί και έσπεραί θά διαδίδωνται άλλήλας,
θά διαλέμπωσι κυρνοί εύρανοί, νήρη θά καλλύ-
νωσι τά όύστες, εύώδεις άεσσοφάρας θ' άπο-
πέσωσι τά όσση και αί κοιλιάδες. Η φύτις θά
ψάλλη όπως σήμερα τον ύμνον της νεότητος
και της εύτυχίας!

Εάν τοπικώς τό άπειρον δέν έχη όρια, γρο-
νικώς ή αιωνιότης δέν έχει ούτε άρχήν ούτε
τέλος. Τίποτε δέν θά την σταματήσει, εύδαμού
και ούδαμώς θά περατωθῃ και οι αιώνας θά δι-
αδέχωνται άλλήλους χωρίς νά πύσησιν ποτέ ή
πύσησιν της δημιουργίας: και ή αιωνιότης θά
μείνη αιωνιότης!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ

Η παρισινή έφημερίς «Matin» ήγγέλλει ό-
τι τό ένστικτόν Παστέρ δέν περιωρίσθη είς
την άνακαλύψιν, δι' ής ό ίατρός: Ρου κατε-
κρησε την διεφθερίσιδα, άλλ' εθριάμβουσε και
έναντιόν της έρας νόσου, πικουμένης πλείστα θύ-
ματα παρά τοίς νέοις, ήτοι είδους γαστρικού
πυρετού (fièvre muqueuse). Η άνακαλύψις
της θεραπειυτικής μεθόδου του νοσήματος τού-
του έγινε τό υπό του όκτορος Μετρονικώφ, ενός
των μάλλων άρωσιωμένων μαθητών του Πα-
στέρ. Η θεραπεία έπιτυγχάνεται δι' έμβολια-
σμού διά γολερικού ισού έξηθνημένου, δυνάται
όι νά γείνη άκινδύνως επί όποιου άθρώπου.

Είπατε μας τί ήλικίαν έχετε, διά νά σῶς έ-
πωμεν πόσα παιδιά θά κάμετε όταν θά ύπαν-
δρουθῆτε!

Είξευόμεν τό μυστικόν. Μας τό άπεκάλυψεν
ένος Ούγγρος, ό Ιωσήφ Κοροζής, μέλος της Δ-
καδημαίαι των Έπιστημών, ό όποιος έμελέτησε
τό θέμα τούτο, βασισθείς επί των στατιστικων
της Βουδαπέστης. Ακούσατε:

Ανήρ 30 έτων, νυμφευόμενος γυναίκα 20
έτων, έχει πιθανότητας καταότητος 31 ε%-
νυμφευόμενος δε γυναίκα 30 έτων, έχει πιθα-
νότητας 20 ε%. Σόζυγος 40 έτων, έχει πιθα-
νότητας, με γυναίκα 35 έτων, 27 ε% με γυ-
ναίκα 40 έτων, 17 ε% με γυναίκα 45 έτων,
μόνον 2 1/2 τοι: έκάτον.

Διά κάθε ήλικίαν—κατά τον Κοροζήν—ό-
πάρχουν δύο είδη γονιμότητος, ή φυσιολογική
γονιμότης ή ή έν δυνάμει, και ή θετική γονι-
μότης ή ή έν ενεργεία. Η πρώτη προκύπτει
έκ της ίλευθέρου άκνήσεως των γεννητικων
λειτουργιών ή δευτέρα έξαρτάται έκ του ήθη-
κού και έσκαρμένου περιερισμού των λειτουργι-
ων αυτών. Παρά τοίς νεωύμοις, ό φυσιολογι-
κός παράγων είνε έν πλήρει ενεργεία. Αλλά
μετά την γέννησιν του πρώτου τέκνου ή φυσι-
ολογική γονιμότης έλαττωθεί και υπό την έπι-
δρασιν του ήθηκού παράγοντος σχεδόν έκμηδε-
νίζεται.

Ούτω διά τάς μητέρας, από 30—35 έτων, ή
έλάττωσις της φυσιολογικής γονιμότητος άνα-
λογεί πρός 77 οιο, έν ήλικία δε 43 έτων άνα-
λογεί πρός 98 ε%. Και παρά τώ άνδρι είσως
ή έπίδρασις αούτη είνε πολύ μετάλη.

Φιλομανία—κατά τό κλαστομανία—δύναται
πολύ καλά νά όνομασθῃ νέον τι είδος μανί-
ας— παρατηρηθέν έσχάτως παρά τιν: Γαλλ-
λίδι έν Βρυξέλλαις και έξετασθέν υπό των ία-
τρων της πόλεως. Η φιλομανής αούτη κυρία
όποιονδήποτε ήθελε συναντήσῃ είς τον όρμον
έτρεχε και τον έρίλει. Τινές έκ των π α θ έ ν-
των έβράνησαν άρκετά σεμνότυποι ώστε νά
αναγγείλωσι τό κήρυμα είς την άστυνομίαν.
Κλητήρ δέ τις έστάλη είς την οικίαν της διά νά
την άδηγήσῃ είς τό κρατητήριον. Εύγενέστερος
όμως αούτος τών καταγγελέων δέν άδυσχεστήθη
διά την έξ ίσου τρυφεράν ύποδοχήν, ής έτυχε.
Τούναντίον. Είς τό κρατητήριον ή πρωτοφανής
μηνιόδης εξήτησε νά περιπτυχθῃ και τον άρι-
ωματικόν της ύπηρεσίας. Θά ύποβλήθῃ είς ία-
ατρικήν εξέτασιν, επί της άποράντης δέ των τε-
τελευταίων τούτων ή άστυνομία θά ενεργήσῃ.
Συμπερινομεν μετά βεβαιότητος ότι ούτε ώ-
ραία ούτε πλουσία είνε: άλλως.

Ητο είς άκρον τεθλιμμένος και ή άθυμία
έπεκλήθη επί του προσώπου του. Ο άτυχής,
παρά τάς πολλάς και μεγάλας πόνους την είκογι-
μιάν του ύποχωρώσει, έστερείτο των πρός συν-
τήρησιν του άναγκαίω και μετά ματαίαις πόνου

παθείας έπίστεργε πειναλός είς την τρώγλην
του, όπως παραμυθήσῃ τούλάχιστον τά υπό
της πείνης κατατροχόμενα και έκ του ψύχους
ριγούντα τέκνα του. Διήρχατο την προκουμαίαν
και έστη αήρης πρό τινος καφρενίου. Απε-
ρίσσε νά κάμη και την τελευταίαν άπόπειραν
πρός προμήθεισιν του έπιστοίου. Εισήλθε συνε-
σκλημένος και περιδής κατά τό φρινόμενον έκ
της παρουσίας των πολλών θωμάων και έστη
παρά τινά γωνίαν, ότε είδε περίλυπος επί
τινος τραπέζιου τεμάχιον πλακούντος. Κατε-
χόμενος υπό της έσχάτης άπελπίτιας ώρηγρε
κατ' αυτού όπως καταπαύσῃ την πείναν του.

Αλλ' ήτο άτυχής, πρέπει νά τό όμολογήσω-
μεν Δεκάς ρωμαλέων άνδρών έπίπιτε κατ' αυ-
του λυσσαλέως διά ροπάλων, παρά πῖσαν δε
την μεταμέλειαν, ήν έπεδείξατο, έπεσε μετά
τινα δευτερόλεπτα θύμα της αίμοχραυτός του
άνθρώπου φύσεως. Τό πτώμα του άτυχού έρ-
ρίφθη επί της άκτής της παραλίας ένευ ούδε-
μιιάς νεκρικής πομπής, τά δε κύματα κατέπιε,
τό καταπονήμενον σαρκίον του!

Ητο ποικιλία!

Τά φιλήματα των γάτων είνε Ιούδα φιλή-
ματα και άπορεύετα τα. Ο ίταλός ίατρός
Φιόστη λαθών πισλον γάτων ένωσθάλμισε δι'
αυτού κόνικλους, όστινες άπέθανον έντός 24 ώ-
ρων. Αρα ό σείλος, δι' ου λείχονται οι γάτοι
είνε δηλητηριώδης. Προσοχή λοιπόν.

Η ρύμη ενός έλεφαντος, ίσοδυναμεί πρός
δύναμιν έκάτον πενητήκοντα άνδρών.

Υπάρχει έντομον, τό όποιον διακρίνεται μό-
νον δι' ίσχυροτάτου μικροσκοπίου. Είκοσιν έκασ-
τομύρια έκ τούτων, μόλις θ' άποτελείωσιν
όγκον μικρού κόκκου.

Κρενωπώλης τις έλθόν πρός δικηγόρον. «Κύ-
ριε δικηγόρε, τώ είπεν, όταν ένας σκύλος κά-
μνει ζήλια, είνε ύπεύθυνος ό κύριός του» ;

Μάλιστα άπεκρίθη ό Δικηγόρος.
Τότε λοιπόν, έπειδή ό σκύλος σας μου έπῆρεν
ένα μερι άρνίου μου όρείλιτε έν δικήριον.

Δικαιότατος άπεκρίθη ό Δικηγόρος, και εύ-
χαριστώσ θά σῶς πληρώσω. Αλλ' έπειδή ή
συμβουλή, την όποιαν σας έδωκα κάμνει και
αούτη έν δικήριον διά τούτο είμιθα ίσα ίσα.
Αξιόλογα. Εύρεν ό Τέντζερης τό κ α π ά κ ι
του. Ο... τον Ο...

ΑΓΓΕΛΙΑ

Από πολλών έτων εργαζόμενος
παρέσκευασα ήδη και έκδόσω προσε-
χώς τόν

ΜΕΛΩΔΟΝ

ήτοι μουσικών έγκόλπιον περιέχον δια-
φόρους έκκλησιαστικούς ύμνους έκ των
άκολουθιών του έσπερινού, του όφθρου
και της λειτουργίας, μεμελισμένους
υπ' έμού κατ' ίδιον τρόπον, όσον ήδη
νήθην φυλάξας τούς κανόνας της τέ-
χνης, τό σεμνοπρεπές του μέλους και
τον κατά τό έκάστοτε νόημα, κατ' έ-
ληρον των λέξεων τονισμών ίδιόν τι νά
καταρτίσω. Οθεν επικαλούμενος την
συνδρομήν των άπανταχού φιλομού-
σων πέπειθα ότι θά τύχω αούτης, ίνα
άνακουφισθώ κατά τι είς την δαπά-
νην της έκδόσεως του πονήματος μου
τούτου. Ού ή τιμή, άποτελεσθησμέ-
νου έκ δέκα περίπου τυπογραφικών

φύλλων, όρίζεται είς δραχμάς τέ-
σσαρας (4).

Εν Έρμουπόλει Σύρου τῆ 16
Οκτωβρίου 1893.

Ο πονήσας
ΠΑΡΑΣΚΕΙΑΣ ΒΡΥΩΝΙΔΗΣ

Πρώην πρωτοψάλτης Ευαγγελι-
στρίας Τήνου και νυν τριούτος Αγίου
Νικολάου Σύρου

Σ. Σ. Συνδρομηταί του πονήματος
τούτου του κ. Π. Βρυωνίδου έγγρα-
φονται και παρ' ήμίν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

- Σίτο ς, πρός γρ. 12—14 τό κοιλόν.
- Κριθή, πρός γρ. 7 1/2
- Όρσός: έντόπιος, πρός γρ 15.
- Βαμβάκος: πρός γρ. 2 1/4 την λίτραν.
- Βαμβάκι: πρός γρ. 12—13 την λίτραν (όκ. 2 1/2.)
- Βρώμη, πρός 22—23 παρ. ή όκκ.
- Έλαιον, έξωτερικού πρός γρ. 14 την λίτραν.
- Έλαιον έντόπιον, πρός 14 την λίτραν.
- Ζάχαρις, πρός γρ. 308 τον σάκκον.
- Καφές, πρός γρ. 21 1/2 την όκάν γονδρ.
- Σταφίς μαύρη πρός 30—33 παρ. ή όκ.
- Σταφίς βραστή πρός 30 παρ. ή όκ.
- Όρός: έντόπιος, πρός γρ. 175—182 τον σάκκον.
- Σάπων, πρός γρ. 6—6 1/2 την όκάν.
- Πετρέλιον Κανκάσου πρός γρ. 36—37.
- Χαρρούπι: 62—65 γρ. τό καντίρ.
180 όκάντων.
- Μέ λίτραν άγγλικήν γρόσια 182.
- Ό βιμβαζ, έ βιμβακόσπος και ή σταφίς
πληρώνουσι την δεκάτην κατά την εξαγωγήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ
ΥΠΟ Κ. Γ. ΔΥΣΙΩΤΗ.

Τό υπό τον άνωτέρω τίτλον νέον τούτο
διδασκτικόν βιβλίον του παρ' ήμίν άρι-
στοβαθμίου νεομεθόιστου κ. Κ. Γ. Δυ-
σιώτη, έκ 42 σελίδων άποτελούμενον
και τιμώμενον άντι 3 μόλιον γροσίων,
εύρίσκεται έν Λάρνακι μέν παρά τώ
έκδότη κ. Π. Θ. Νικολαΐδη, έν δε ταίς
άλλαις πόλεσι της Νήσου είς τά αυ-
τόθι βιβλιοπωλεία.

Ο κ. Λεωνίδας Αργυράκης κατα-
σκευάζει ώραιον και άβλαβές έκ στα-
φυλής κ ο ν ι α κ, τό όποιον πωλεί είς
λίαν συγκαταβατικώς τιμάς. Οι έπι-
θυμούντες άς δοκιμάσωσι και θέλωσι
μείνη λίαν εύχαριστημένοι.

Υπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.
Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΨ.